

РАБОТНИЧЕСКА ИСКРА

Орган на Работническата Комунистическа Партия в България.
RAV. ISKRA, Organ der Kommun. Arbeiter-Partei Bulgariens.

Organ of the Bulgarian Communist Workers' Party.

Organe du Parti Ouvrier Communiste de Bulgarie.

АБОНАМЕНТ: 10 броя — 10 лв., 20 броя — 20 лв., 40 броя — 40 лв. Един брой — 1 лв. Двоен брой — 2 лв.

Адрес: Ж. Дикиджиев, ул. 25 линия № 2 — Варна
 Adresse: Sch. Dikidjies, 25 linia № 2 — Warna (Bulgarien)

Георги Юрданов.

Нашия незабравим другар, незаменим пролетарски борец, партиен деец и сътрудник на вестника ни е умрял на 8 януарий т. г. в град Хасково. Ние не верваме в възкресението на мъртвите и за това не можем да се утешаваме за тежката загуба с илюзии, но верваме в безсмъртието на пролетарското велико освободително дело, на което другаря Юрданов бе отдал цялото си същество и живот.

Другаря Юрданов не само верваше в това дело, но с своя просветен пролетарски ум, той виждаше светлото бъдеще, живееше с него и черпеше от там морални сили за непреривна последователна класова борба.

Другаря Юрданов мъчно може да се замени за сега, на неговото място ще вее празна яма, като чер гроб в редовете на нашата партия, защото днес са малко още работници с такова чисто схващане, смели действия, решителност, и съзнателно отношение към пролетарските задачи. Ето защо ние дейците ще помним и скърбим за др. Юрданов.

Непрежалема е загубата на бургаското революционно работничество от преждевременната смърт на революционера — борец Георги Юрданов. Поклон пред неговата памет.

Групата.

Нашата партийна конференция.

Втората партийна конференция се състоя на 7 и 8 януарий т. г. в гр. Варна, т.к. след 1 година от сливненската парт. конференция. Представителите на съзналия своята необходимост от класова самостоятелност революционен пролетариат, се събраха да преценят дейността и опита на първия годишен партиен живот. Това стана при скромна обстановка, без всякаква шум и салтанати, които отвлечат вниманието на делегатите от централната същност на деловата работа. Разликата в дейността на I-та учредителна и II-та редовна конференция е голяма, иначе и не можеше да бъде. Ако идейно принципните становища на Сливненската учредителна конференция все още се замгляваха от неформени инстинктивни подбуждения на търсения, размесени с опортюнистически тежнени, то на Варненската конференция партийни-организации се представиха идейно и принципно по всички важни въпроси, като съзнателно единно цяло на партията. Благодарение на това и конференцията носеше делови характер, при преценката на едногледния партиен живот и подлагането на критически анализ положителните и отрицателни страни на дейността на партията, организациите и ръководните изпълнителни органи.

Основното нещо, което можа да се констатира на конференцията за състоянието на партията, това е, че макар още слаба и незакрепнала достатъчно в цялост, партията, все пак е съзряла да се запази от подлагане към опортюнистически възможности: било към стремление да стане масова, като се слее и изгуби в неопределената каша на не съзнателните маси, било чрез стремление да се разрастне чрез надуване от чужди и недостатъчно съзнателни елементи, било чрез увеличаване в опортюнистическите акции — стачкизма и борба за временни подобрения, било в сътрудничество с

опортюнизма в неговия „общ фронт“ и влобще легални парламентарни политически акции. Времето от година бе достатъчно за партията, да се отърси от всекакви негодни или неформени идейно елементи, които по една или друга причина, скарани, с теснящината не за принципи, а за кични дертове и само затуй влезли в нашето движение, постепенно се изселяха из неговите редове. Тези тесняшки по същество елементи, които неотричаха по принцип: тесняшката общегражданственост и тактика, се стремяха да използват партията само, като оръдие за борба против тесняшкия бюрократизъм, да го лекуват и без да съзнават, да отклонят партията от нейните революционно пролетарски класови задачи и пролетарско класово обособление, като партия работническо-комунистическа.

Вън от самоувереността в правотата на нашите принципи и нашата революционна кауза при нашата българска действителност, международните връзки на партията с Раб. Ком. Интернационал, германската, английската, руската и пр. братски раб. ком. партии, с които централния исп. комитет е в постоянни официални връзки за размяна на писма и размена на идейни и организационни разбирания, чрез размена на партийните печатни органи, брошури, бюлетени, окръжни, директиви, позиви и пр. — дават още по-голяма увереност за силите и бъдещето на каузата на нашето чисто работническо революционно комунистическо движение в международен мащаб. Нека всичко това послужи за оръжие на онези другари и съчувственици на партията, които биха попаднали под интригите на вън стоящи от партията елементи, които по неизвестни за нас лични техни подбуждения, се стремят да разколебаят, ако не партията в цялост, то поне някои нейни членове. Днес след конференцията (реше-

нията на която, чрез делегатите и печата ще станат достояние на всички членове) за партията се създават условия за нормален сигурен революционен ръст и разчистен път за организационен живот и пропана.

Само чрез съзнателно обмислена и организирана дейност, с пролетарска революционна самопожертвувателност от отделния член и организациите, до целокупната партия и нейните изпълнителни органи в духът на нашите принципи от идейна и съзнателно-организационна сила, партията ще стане боева сила и двигател на социалната революция и диктатурата на пролетарията за комунизма.

III-та година на „Работнич. Искра“

Нашия боев партиен орган „Работническа Искра“ встъпва в третата си година на централизация пролетарска мисъл и идеен двигател на нашите революционни сили. За първата негова годишнина сега няма много да кажем, то се каза миналата година. Тогава вестника беше доволкова общ, до колкото се поддържаше морално и материално от оформящото се наше левокомунистическо движение, и до толкова частично предприятие, до колкото в него се чувстваше преобладаването на частната инициатива на неговите основатели. Да оставим да го съди за дефектите му историята, като в „Искра“.

Втората година „Искра“ по решението на I-та Сливненска учредителна конференция стана партиен орган, но не Искра, а „Работническа Искра“. Инициаторите-организатори на „Искра“, не можаха да се провикнат от идеята на уважение и зачитане на колективната воля и решения и под ред неоснователни и с нищо не оправдани предлози, те въпреки партийните решения на сливненската конференция, пуснаха конкурентни паралелни броеве на партийния орган с същото название. Обаче оформилото се вече тогава левокомунистическо движение в Работническата комунистическа партия, не бе склонно да се церомони с подобни индивидуалистически действия, амбиции и постъпки. Те срещнаха решителен отпор от нашата млада партия и след като изказаха своите „боаки“, боаки в няколко броя, не можаха да устоят против течението и млякнаха.

Този епизод, който внесе известен смут в партийните редове, даде възможност на партийния ли орган „Работническа Искра“ да издържи първата решителна борба и сериозна победа на отрицателните елементи в движението.

„Работническа Искра“ списван и редактиран от работници, без всякаква платена длъжност, без всякакви важни поддръжки, освен скромните пролетарско-партийни средства, е първи вестник по рода си, с своето съществуване в страната. И за това с достойнство, чест и гордост може да носи своето название: „Работническа Искра“. При такива условия, разбира се, че вестника требваше да върви с дефекти. Недостатъка от материални средства не позволяваше редовното излизане, а от тук и планомерно разпределяне на материалите, нито се е имало възможност за хронологическото освет-

Велики паметов ден — 14 януари.

Пролетарията умее да почита паметта на своите Велики учители и герои. Имената на Карл Либкнехт и Роза Люксембург ще останат най светли и безсмъртни в паметта на пролетарските поколения. Тези велики учители научиха работниците не само как да се борят и да живеят но и как те трябва да умират за великото свое освободително дело.

Паметта и гробовете на Карл и Роза не искат сълез, сантименталности и траурни салтанати, а смели последователи — на техния пример — в великата борба — чрез огъни на революцията към комунизма.

ление на преживените събития и съвременната тежка критическа преценка от партийно гледище. Също недостатъка на средства не позволяваше да има специално заст другар с вестника, който да внесе система в техническата му страна. От всичко това се вижда, защо в техническо отношение вестника стоеше много по-ниско от желания урвен.

Партийната конференция се занима с всички тези дефекти и взе мерки за техното отстранение по възможност. В принципиално отношение, обаче, конференцията намери, че партийния орган е издържан добре. Сега ние можем да заключим, че вестника е страдал технически, не от това, че в редактирането и списването му нема хора с набита ръка от пролетарската комунистическа школа, а от недостатък на средства.

„Работническа Искра“ издаван, списван и редактиран от действителни пролетарии, заети в производството, с своята специфическа чисто класова революционна задача, — е и първия урок, в първата школа за развитието на пролетарската класова журналистика, израснала на почвата на твърдия опит в процеса на борбите.

Подобренето на нашия светилник и боев орган не е само в добрата воля на редакцията, а в съзнателното отношение на партийните членове и организации. Дефектите на нашия вестник не е в него, а в самите нас, като партийно цяло. Не в редакцията, гдето трябва да работят и пишат другари при непоносим изтощителен труд в производството, е вината, а в отсъствие на солидна техна подкрепа от всички партийни членове и организации.

Прочес другари на работа всички и ние ще имаме един достоен в всеко отношение боев печатен орган, съответствающ на нашите разбирания, стремления и воля, които ще послужат и като прототип на пролетарското класово колективно творчество в областта на класовата журналистика.

РЕЗОЛЮЦИЯ

по международното положение.

Приета в 2-та конференция на Б. Р. К. Партия, на 7, 8 и 9 януари 1923 г., предложена от Бургаската организация.

1. Материалните основи на капитализма б; зо се разяждат от неговите вътрешни противоречия. Съотношенията между производството и пазара влизат в непримирими конфликти, които се все повече вълчобочават. Днес когато техническите разрушения от войната стават все по и по-чувствителни за производството; добиването на сурови материали става все по-мъчно и недостатъчно; размената и пласирането на продуктите — стават невъзможни, вследствие кредитно-финансовия крах на буржоазната държава и изтощението на потребителите и фирмални сили на широко консумиращи маси. Ето защо капиталистическия механизъм на буржуазията постепенно гасне.

Държавата като най-висок изразител на буржуазното общественно господство и влияние се разтравя от вътрешни и външни класови и империалистически междуусобици, финансови производствени и военни кризи.

2. Господстващата буржуазна класа, чувствувайки неизбежността на своя исторически крах, губо равновесие, озлобява се, озверява се, разтравя своите редове и сили, паралелно с разрушението на най-

ните материални капиталистически отношения.

3) Общото разстройство в капиталистическата икономическа система, чрез която буржуазията като класа господствуваше и влияеше, разруши нейните сили и авторитет, с които тя държеше в респект дребно буржуазните слоеве. Дребната буржуазия, която при грозящата смъртна опасност на капитализма, виждайки и своята неминуема гибел, при пролетарската класова победа, се раздвижва в систематическа контра революция против пролетарията.

4. Безспорно е, че след капиталистическата буржуазия, дребната буржуазия е най-вжрл и фанатизиран привърженик на частната собственост, и че крушението на капитализма най-живо засяга привилигированото положение на буржуазната радикална интелигенция. Ето защо, те (дредната буржуазия и интелигенцията), под една или друга форма, се стремят да спасят съвременния строй, като се отдават в служба на кървавото подчинение на пролетарията, в името на това техно привилигировано положение в днешното общество. Фашизмът в Италия, кемализма в Турция, дружбашството в България, дребно буржуазните съветници и социалпатриотичните министриалисти в Полша, Германия, Австрия, Чехия, Белгия и пр. с своите червени, черни и оранжеви националистически армии се стараят да спасят капитализма, ако не в целисти, то частично, под други форми, които не тжй резко засягат съществуването на дребната буржуазия и нейното разбогатяване по пжтя на капитализма.

5. В съвременния исторически момент на смъртна криза на капитализма, класовите противоречия и интереси са най-силно изострени и нагледно изпжкнали. Империалистическата едра буржуазия се стреми към единствен изход на спасение — доведане империалистическите стжлковиения и войни за владяване на пазари, чрез разгромя на съперничащите капитали, което води към гибел човеческото общество.

Дребната буржуазия намира изход в жертвуване интересите на едрата буржуазия и заменяване на частния камитализм с джржавен и кооперативизм, които ѝ дават възможност да не се лишава от привилегиите на частната си собственост и експлоатация над пролетарията.

Пролетариятжт, обаче, като безимотна и експлоатирана чрез капитализма класа при когото той е сведен до обикновена пазарна стока, или орджия на техническия производствен апарат на буржуазията вжобще, изложен на физическо и морално изграждане и деградирание до положението на истински партии; като такъв, той е еднаква енергия е против империалистическия, джржавния и кооперативния капитализм и признава за единствена неговя класова задача, която ще го доведе до пжлно освобождение, в всесветски мащаб, само социалната революция.

II-та конференция на Б. Р. К. п., като има пред вид горните факти на съвременния исторически момент намира:

1. Икономическото положение на всека историческа класа диктува и определя нейните политически и революционни задачи. Ето защо, за пролетарията е необходимо да води своя самостоятелна безкомпромисна класова политическа борба против всички прояви на капитализма в международен мащаб, против всички открити и прикрити негови класови врагове.

2. Да изобличи скрилата се под комунистически и социалистически маски дребна буржуазия от II до III интернационали, която се стреми да вжвлече пролетарията в своите води, внушавайки му идеята, че джржавния и кооперативния капитализм за необходимата преходна форма от капитализма към комунизма, вжпреки че тези форми се явяват в същност икономическа база за продължението на класовото господство и диктатура на буржуазията над пролетарията, наложени му от контр-революцията, чрез активното

сждействие на дребната буржуазия и се противопостави на поджжрления му измамнически и предателски лозунг на борба за парче хляб, минимални придобивки и временно подобрене. Лозунг, чрез който лжжекомунистите и социалпредателите се стремят да отклонят пролетарията от неговата непосредствена революционна задача на класово освобождение.

3. Че за всесветския пролетарият е необходимо да застане на ясна и категорична позиция, като вжстане против всекакжж вид капитализм, от рече лжжеборбите за временно подобрене и решително тржгне под ржководството на Р. К. Интернационал, по пжтя на революцията.

4. Поканва българското наемно работничество да се сплоти около високо вдигнатото революционно знаме на Б. Р. К. партия и ѝ даде всичката своя морална и материална подкрепа, която единствено днес го води и ще го води по пжтя на революцията към пжлното негово класово освобождение.

Вжншен преглед.

"Daily Chronicle" от 3 т. м. на уводно място пише: „Британското предложение за германския репарационен джлг е, што то той да се намали на 2,500,000,000 лири стерлинги, като и се даде един 4 годишен безусловен мораториум и друг отделен 10 годишен за финансово вжзстановяване“.

Това предложение на английския делегат Бонар Лоу е било отжжрлено при горчиво разочарование и като последица от това неспоразумение на сжглашенските министри председатели на конференцията им по репарациите, в Париж последва заповедта на Поанкаре: „окупация на Рур от франко-белгийски войски“

Италия. Белия терор в Италия се засилва. Хиляди социалисти и комунисти са в затворите, когато всичките фашисти, осждени и изжрпжлящи наказанията си за престжлжления срещу лична свобода и собственост, са амнистирани по заповед на правителството на мусолини.

Английския печот и Рурската окупация.

Окупацията на Рур на която „масовите партии в Англия, Франция и Италия наричащи себе си без срам и стеснение социалистически и комунистически“ и големите Тредюниони и конфедерации на Труда не само че не погречиха, но и где активно и явно, где пасивно и „с протести“ я улесниха и предизвикала най-живи обжждания в английския печот. Най-консервативният в-к „Морнинг пост“ е против всекакви смегчавания на франц. окупац. акция и дори я насжрджава.

Органа на автора на Версайския договор от 1918 г. Лойд Джордж, „Дейли Кроикж“, смета, че Франция трябва да действа, но умерено и внимателно, за да не предизвика най-големо зло в света — германска революция.

„Дейли Хералд“, орган на английските широки социалисти иска намесата на Англия в Рурската акция на Франция в интереса на европейския „мир“.

Весниците на английските тесняци се задоволяват само с „високи протести“ и участие с свои представители като Нюболд в „международни“ митинги где то се вземат резолюции за историята и архивата на Московския интернационал (Есен и пр.).

Те са за гражданския мир, който е в интереса на вжзстановяващата се капиталистическа Русия, деятелните агенти на която са III интернационал и правителството на Ленин. Единствен органа на А. Р. К. П. „Уоркжс дреднаут“ срещу грамадия отровен печот на английската буржуазия и нейните орджия там: Лайбжрперти и партията на англ. тесняци, партията на Нюболда, води една решителна и достойна борба и не на думи а на дело. Броят от 13 януарий т. г. (№ 44) е живо свидетелство за неговата революционна дейност и зов за сериозна борба.

Южна Африка.

В-к „Workers' Dreadnaught“ (Работническо могжщество) орган на Англ. Работн. Комунистическа партия в брой 40 под заглавието Екенуржните в Южна Америка пише:

Сега гогато има вече избесени много Южно Африкански стачници, Лейбжр парти последия се намесва в вжпроса. Ораторите ѝ отбегвайки вжпроса само говорят за внушението на г-н Артур Хендерсон (секретар на Лейбжр парти, която в Англия и играе ролята на германската партия (б. р.), който неотдавна заявил, че Британската Работническа партия (Лейбжр парти) нема да се намесва даже и в формата на протест, защото Южна Африка има конституционно управление и представители на работниците с власт в парламента.

Страшен наистина, беше случаят когато осем минжори бежа осждени на смжрт и заявиха, че човекжт, който насочва срещу тех свидетелстванията на краля, е тжжмо оня, на когото е било вжзложено убийството поради което те ще бждат обесени.

Окупацията на Сарската област.

На L'Humanité сжбжщават от Saarbrück с дата 27 декември 1922 г.

Ноемврият брой от органа на Лигата на народите „Journal officiel“ публикува писмата на германското правителство и на властите в Сарската област вжрху окупацията на последната от франц. войски.

Като се сжбжщават, че Герм. правителство се обжягало главно на договора за мира за подждржане на своите служби в Сарската област, че окупацията на територията на тоя басейн от една заинтересована сила като Франция била в противоречие с заявленията и решенията на „Обществото на народите“ и пр., между другото се казва следното:

„Всичките центрове близу един до друг, са все с работническо население.“

Има опасност — в случай на окупация от едно общо спиране на работата и сжщо отделни стачки, в които работниците не биха се поколебали да направят апел за солидаризиране към своите класови другари и тогава ние ще имаме срещу нас цялото работническо население в страната“.

Фашизма в Франция.

L'Humanité от 29 м. м-ц сжбжщават, че в гр. Ница била образувана секция от Италианската фашистка партия.

Антифашистките организации в тоя град готвели решителни удари за тая противоработническа организация на фашизма в Франция.

Свветсна Русия и Мусолини.

Нема акт на Сжветското правителство, тжй много за окайване, както тжрговските преговори на неговия представител Красин с убиецжт ренегат Мосулини.

Сжветското правителство може би да не живее с илюзии относно характера на Мосулини и неговото правителство, но всеизвестен е факта, че тоя човек е орджие на крайната реакция и буден организатор на белата гвардия, не само в Италия, но и в целия свят.

Тия преговори с Мосулини не са само недостойни, те са едно политическо изжгледство.

Ясно трябва да бжде всекиму, че диктатурата на Мосулини нема да бжде джлготрийна.

Тя е сжщо агресивно безаконие и вулгарно при това за да бжде тжрпена. Тя трябва да се смачка за винаги, за да не може да осжществи целта, в името на която се сжждаде — разрушение на Италианското работнич. движение.

Изглежда, че не за джлго още Италианските маси ще тжрпят диктатурата на фашизма.

Ако нещо би могло да подготви един народ за сериозни действия, то това е тжжмо фашизма.

Из „Workers' Dreadnaught“ („Работническо Могжщество“) орган на Англ. работ. комун. партия.

Франция. Лжжекомунистическата партия е обжваната от една остра

вжтрешна криза, Люманите от 21 януарий т. г. сжбжщават на уводно място за излизането на непокорните, отцепниците Фросар и една значителна част негови идейни другари, които не се подчинили на решението на 3-ти болшевишки интернационален конгрес. Предприета била шезинфекция и „оздравяване“.

Юнионжт — какво е той и какво не е.

Общият Работнически Юнион се намира сега в най-критическо положение от като е оскован. Грешка е да се мисли, че различните схващания по вжпроса за тактиката на Юниона са чисто теоретическа препирня между някои от членовете му, или пжк, че това са сбор от противни мнения. И глупаво е, ако си затваряме очите пред опасността, която застрашава сжществуването на О.Р.Ю., престжпно ще е, ако отложим енергичното и основно изследване и най-бжрзо разрешаване на тоя вжпрос.

Истина е, че много от нашите другари в Юниона не виждат колко големи са тия рижличия и колко е необходимо най-мжрзото им разрешаване. Това се обуславя от много причини. Вжв всеки случай не е без вина в това отношение и последната конференция на Юнионжт, где то не се сжжнаха сжждаващите се различия и не се погржжиха за своевременно им изяснение, а вместо това се подчертаха някои детайли вжрху тактиката и програмата на Юниона, тжй че с един компромис искаха да премахнат сжществуващия конфликт. А положението на нещата е такова, че всичко това трябва да се подложи на най-решителни и основни разисквания в организациите и то колкото е вжзможно по-скоро.

Защо вжпроса, който трябва да се разреши заплашва революционната сжщност на юниона и едно отлагане разрешаването на тоя вжпрос, при вжншното положение на пролетарската революция, не означава премахването му. Ние трябва да виждаме нещата такива, каквито те са. (следва)

Тесняшка шарлатания.

В едно от преджборните сжбращения в Самоков члена на тесняшката лжжекомунистическа партия Борис х. Сотиров е говорил, че след връщането на Ив. Ганчев в партията ѝ, щел да направи сжщото и др. Же-чо Дикиджиев с целата варненска организация. Без обаче да обесни защо се връща ренегата Ив. Ганчев при тях и защо са „изключени“ другаря Дикиджиев и други. Господа шарлатани, ние ви заявяваме че Ив. Ганчев като кариерис отива там кадето има кожал да гризе, а ние изключените, никой пжт не ще се вжрнем в блатото на опортюнизма и реформизма, каквато е вашата партия. Че това е така се вижда от вашата дейност в парламента и обжциите и гледищата, които застжпват в вашия орган: например: джржавния капитализм, единия фронт, работническо селско правителство и най-сетне гледището ви за „методичното“ завладяване на власта. Ние сме членове на Р. К. П. и такива си оставаме за винаги.

За организацията Ж. Дикиджиев.

Сжбжщение.

Поради затруднено положение в което се намира редакцията на вестника, вследствие на липса на парични средства, апелираме към всички организации и отделни другари, да употребят максимум усилия за сжбирание помощи за фонд „Работническа искра“ и второ, организациите незабавно след три дневното получаване на вестника да испращат стойността му, за да може следущия брой своевременно да излезе. В противен случай рискуваме да живеем без вестник.

Брой 2 е под печат и ще излезе в вторник на 13 т. м. Нека всички организации и отделни другари вземат необходимите мерки за разпространението му. От редакцията.

Печатница „Зора“ — Наметел: Печатарска Производит. Кооперация „Единство“ — Варна.